

Norsk Lovtidende.

Utgitt efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 49.

Utgitt 13 desember.

1924

Regjeringens resolusjon

11 desbr.

av 11 desember.

I henhold til lov nr. 1 av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder meddeles stadfestelse på en av herredsstyret for Øvre Eiker herred i Buskerud fylke den 26 juni og 15 november 1924 vedtatt beslutning om tillegg til de ved kongelig resolusjon av 7 juli 1916 stadfestede politivedtekter for herredet.

Beslutningen, som er tenkt som en ny § 8 a. i vedtektene, er sålydende:

«Ingen må ta holdeplass med automobil for skyss innen Øvre Eiker herred uten bevilling av politiet. Formannskapet bestemmer hvor mange bevillinger der kan meddeles. Bevillingen kan i tilfelle misbruk når som helst tilbakekalles.

De som har sådan bevilling, er pliktige til å rette sig efter de takster og det reglement m. v. som fastsettes av Øvre Eiker formannskap eller herredsstyre, og til å erlegge sådan avgift til kommunekassen, som formannskapet måtte bestemme. Avgiften settes til minimum kr. 25,00, maksimum kr. 50,00.»

Regjeringens resolusjon

11 desbr.

av 11 desember.

I henhold til lov nr. 1 av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder og lov angående adgang til å gi dramatiske og andre offentlige forestillinger m. v. av 22 mai 1875 meddeles stadfestelse på en av herredsstyret for Nedstrand herred i Rogaland fylke den 5 juni og 10 november 1924 vedtatt beslutning om politivedtekter for herredet.

Politivedtektene er sålydende:

11 desbr. § 1. På offentlig vei — herunder innbefattet enhver vei eller adkomst, som er bestemt for almindelig ferdsel — eller er almindelig beferdet, må ikke oppløp eller sammenstimlen av folk finne sted, hvorved den offentlige orden forstyrres, eller ferdselen hemmes.

§ 2. På de i § 1 nevnte steder må der ikke finne sted slagsmål, skrik, høirøstet tale, sang eller annen støiende, fornærmelig eller usømmelig adferd, hvorved den almindelige orden og fred forstyrres, de veifarende forulmpes, eller velanstendigheten krenkes. Dette gjelder også på eller omkring steder, hvor der holdes offentlige møter, forsamlinger o. l. Det er likeså på nevnte steder eller i disses nærhet forbudt å danse, spille kort eller nyte berusende drikke.

§ 3. Ingen må kjøre eller sykle uvørent på offentlig vei. På vinterføre skal de kjørende ha bjelle eller klokke på hester, undtagen ved gårds- eller lasskjøring samt ved begravelse. Syklistere skal være forsynt med ringeapparat, og i mørke med tendt lykt. Lensmannen kan når som helst forby kjelkeakning på offentlig vei.

§ 4. Hunder som har tilbøielighet til å forulempe mennesker eller dyr, skal holdes bundet, eller være forsynt med munnkurv. Når politiet anser det påkrevet, kan det forlange vedkommende hund drept.

§ 5. I teleløsningen kan tungkjøring av ved o. l. på offentlig vei helt eller delvis forbys av lensmannen.

§ 6. Hester og kreaturer må ikke tjores så nær offentlig vei, at de kan komme på veilegemet.

§ 7. Barn under 14 år, som ikke er i følge med foreldre eller foresatte, skal ikke ferdes på offentlig vei i tiden fra 15 april til 15 september efter kl. 10 om kvelden og resten av året efter kl. 8½ om kvelden. Undtatt er dog barn, som bevislig går ærender for foreldre eller foresatte.

§ 8. Det er forbudt å flytte, bortta eller beskadige grunder, stabbestener, gjerder og lignende på eller ved offentlig vei. Likeledes er det forbudt å skrive eller tegne på ovennevnte grunder og gjerder.

§ 9. Offentlige sammenkomster til avholdelse av dans eller annen fornøielse eller festlighet må ikke avholdes uten politiets tillatelse. Enhver sammenkomst av denne art kan forbys av politiet, når den ved støi og musikk generer eller forstyrrer den offentlige orden. Sammenkomsten skal ikke vare lenger enn til kl. 12 natt uten politiets særskilte tillatelse ved enkelte anledninger.

§ 10. Offentlige konserter, forestillinger og forevisninger m. v. som omhandlet i lov av 22 mai 1875 angående adgang til å gi dramatiske og andre offentlige forestillinger må ikke finne

sted uten tillatelse av lensmannen. For hver forestilling eller 11 desbr. forestillingsdag erlegges forskuddsvis en avgift til herredskassen fra kr. 5,00 til kr. 50,00 efter lensmannens nærmere bestemmelse. Undtatt fra avgiftsbestemmelsen er kirkekonserter og forestillinger i veldedig øiemed, likesom også forestillinger der arrangeres av bygdens foreninger.

§ 11. Overtredelse av disse vedtekter straffes efter straffelovens § 339, 2.

Regjeringens resolusjon

11 desbr.

av 11 desember.

Departementet for de Offentlige Arbeider be- myndiges til å treffe avgjørelse:

A. i følgende i brandloven av 15 august 1908 omhandlede saker:

1. Bestemmelse om forandret sammensetning av brandstyret, lovens § 1.
2. Bestemmelse om at en by skal ha flere og større sprøiter eller andre brandredskaper enn i loven bestemt, lovens § 20.
3. Godkjennelse av forskrifter angående anbringelse av særskilte slukningsmidler (slange påskrudd vannledningen) i byer hvor der er vannverk til slukning i ildebrandstilfelle, lovens § 21.
4. Bestemmelse om ophevelse av borgerlig brandvern, lovens § 31.
5. Godkjennelse av bestemmelser angående benyttelse av annen kunstig belysning enn lys eller lampe som er anbragt i lykt, i pakkhus og sjøboder, lovens § 39.
6. Bestemmelse om hvorvidt regler angående bruken av gassovner, gasskomfyrer o. lign. som er i strid med brandloven, fremdeles skal forbli gjeldende, lovens § 46.
7. Bestemmelse om at brandloven helt eller delvis skal være gjeldende for byggebelter og andre strekninger på landets grunn som omgir byene (forstæder) samt bestemmelse om at disse strøk skal høre under byens kommunale myndigheter i de anliggender som går inn under brandloven og at de nevnte strøks innvånere skal delta i utgiftene ved byens brandvesen efter nærmere regler, lovens § 64.
8. Bestemmelse om at loven helt eller delvis skal være gjeldende for andre strekninger på landets grunn enn i post 7 omhandlet og for byer uten eget bystyre, lovens § 65, 1ste ledd.
9. Bestemmelse om med hvilke endringer brandloven skal være gjeldende for strøk på landets grunn og byer uten

11 desbr. eget bystyre som har sitt brandvesen ordnet i henhold til lov av 26 august 1854, lovens § 65, 2net ledd.

10. Bestemmelse om at byer uten eget kommunestyre og strøk på landets grunn hvor brandloven gjøres gjeldende, skal overgå til egne kommuner i brandvesenets anliggender, lovens § 66.

11. Stadfestelse av beslutning om at enkelte deler av en by skal være undtatt fra brandlovens bestemmelser samt om lempninger, skjerpelser eller tilleggsbestemmelser til brandlovens forskrifter, lovens § 67.

12. Bestemmelse om og i hvilken utstrekning de av Kongen i henhold til eldre lover utferdigede bestemmelser angående brandvesenet m. v. skal forbli gjeldende ved siden av brandloven av 1908, lovens § 69.

B. i følgende i den almindelige bygningslov av 27 juli 1896 omhandlede saker:

1. Bestemmelse om forandret sammensetning av bygningskommisjon og reguleringskommisjon i kjøpstæder og ladesteder, lovens § 1.

2. Approbasjon på instruks der legger stadskonduktøren nogen myndighet som efter bygningsloven tilligger bygningskommisjonen, lovens § 3.

3. Bestemmelse om forandret sammensetning av bygningskommisjon og reguleringskommisjon for strøk på landets grunn hvorfor bygningsloven er gjort gjeldende, lovens § 4.

4. Stadfestelse av beslutning, hvorved påbudet om at jernstøperi, cellulosefabrikk m. v. kun må anlegges der hvor reguleringskommisjonen efter å ha innhentet sundhetskommisjonens erklæring tillater det, utvides til andre for ildsikkerheten farlige eller for sundheten skadelige anlegg, lovens § 70.

5. Bestemmelse om at loven helt eller delvis skal være gjeldende for kjøpstæders og ladesteders forstæder på landets grunn, om at kjøpstadens eller ladestedets bygningskommisjons og reguleringskommisjons virksomhet utvides der til, og at sådanne forstæder i de anliggender som går inn under bygningsloven skal henhøre under kjøpstadens eller ladestedets kommunestyre, samt om at forstædenes innvånere efter nærmere regler skal delta i utgiftene ved kjøpstadens eller ladestedets bygningsvesen, lovens § 88, post 1.

6. Bestemmelse om at loven helt eller delvis skal være gjeldende for større samlinger av bygninger på landets grunn samt for strekninger hvor sådanne samlinger begynner å dannes, lovens § 88, post 2.

7. Stadfestelse av beslutninger om lempninger eller skjerpelser i lovens forskrifter, lovens § 89.
- C. I saker angående stadfestelse av beslutninger om tilleggsbestemmelser, lempninger eller skjerpelser i de forskrifter som inneholdes i Kristiania bygningslov av 26 mai 1899, lovens § 101, Bergens bygningslov av 19 april 1899, lovens § 99, og Trondhjems bygningslov av 11 juni 1906, lovens § 108.
- D. i henhold til murtvangsloven av 19 mai 1904: Bestemmelse om i hvilken utstrekning der i bydeler utenfor det centrale strøk kan tillates opførelse av en-etasjes trebygninger, med kvist eller loftsværelser, lovens § 3, 2net ledd.
- E. i følgende i lov av 17 juni 1869 inneholdende adskillige bestemmelser angående bygningsvesenet m. v., jfr. tilleggslover av 20 august 1915 og 2 juli 1920, omhandlede saker:
 1. Bestemmelse om at del av et herred som er eller blir undergitt de almindelige bygningslover skal overgå til særskilt kommune i bygningsvesenets anliggender, lovens § 1.
 2. Approbasjon på bygningsrepresentantskaps beslutning om utredelse av utgifter ved belysning, ved anlegg av kloakk, vannverk, elektrisitetsverk og brygge, lovens § 4, post 2.
 3. Approbasjon på bygningsrepresentantskaps beslutning om utligning av bygningskommunens utgifter efter forskjellige satser under hensyn til de kommunale foranstaltningers nytte for de forskjellige strøk, lovens § 4, post 6.
 4. Samtykke i at de almindelige bygningslovers forskrifter efter forslag av vedkommende bygningsrepresentantskap gis sådanne avendringer som forholdene finnes å påkreve, lovens § 6.

Utgeber: Byråchef Young.

Grøndahl & Søns boktrykkeri. Kristiania.